نشانه های رحمت الهی: ترجمه نامه ۳۱ نهج البلاغه - نامه علی علیه السلام به فرزندش امام حسن علیه السّلام وقتی از جنگ صفین باز می‌گشت

بدان، خدایی که گنج‌های آسمان و زمین در دست اوست، به تو اجازه درخواست داده، و اجابت آن را به عهده گرفته است. تو را فرمان داده که از او بخواهی تا عطا کند، درخواست رحمت کنی تا ببخشاید، **و خداوند بین تو و خودش کسی را قرار نداده تا حجاب و فاصله ایجاد کند، و تو را مجبور نساخته که به شفیع و واسط هایی پناه ببری**، و در صورت ارتکاب گناه، در توبه را مسدود نکرده است، در کیفر تو شتاب نداشته، و در توبه و بازگشت، بر تو عیب نگرفته است، در آنجا که رسوایی سزاوار توست، رسوا نساخته، **و برای بازگشت به خویش شرایط سنگینی مطرح نکرده است**، در گناهان تو را به محاکمه نکشیده، و از رحمت خویش نا امیدت نکرده، **بلکه بازگشت تو را از گناهان نیکی شمرده است.** هر گناه تو را یکی، و هر نیکی تو را ده به حساب آورده، و راه بازگشت و توبه را به روی تو گشوده است. **هر گاه او را بخوانی، ندایت را می شنود، و چون با او راز دل گویی راز تو را می داند، پس حاجت خود را با او بگوی، و آنچه در دل داری نزد او باز گوی، غم و اندوه خود را در پیشگاه او مطرح کن، تا غم‌های تو را بر طرف کند و در مشکلات تو را یاری رساند.**